

Oplanerad men alltid önskad

Linda Bergling kallar sig livsbejakare. Jag har fått bli barnens försvarare, de barn som ingen egen röst har, och av människor oönskade. För Gud är alla barn önskade. Hon vill inte fördöma någon, utan visa på förlåtelsens väg. – I nåden finns helande för smärta.

S om ung tyckte jag att abort var enda utvägen vid en eventuell graviditet. Att bli med barn var, tyckte man, nästan som en dödsdom. På 60-talet var det svårare att få abort, men hade jag blivit med barn hade jag säkert kunnat överdriva mina psykiska besvär och fått den godkänd. Jag ville inte ta konsekvenser av mina handlingar. Jag ville komma undan. Ofta deltog jag i debatter om abort. Särskilt mycket tyckte jag om att reta upp någon kristen. Jag njöt när de högröda i ansiktet argumenterade emot mina argument.

– Klart att man skall göra abort om man är ung och blir gravid. Man behövde ju först en utbildning. Och vem skulle vilja gifta sig med en tjej med småbarn? Jag som skall arbeta utomlands skulle väl inte kunna ta med en unge. Se hur det har gått för syrran, hon kan ju aldrig mer gå ut! argumenterade jag.

Mitt bästa argument som retade abortmotståndarna mest var: Jag har väl rätten till min egen kropp?! En gång, på väg från Stockholm till Umeå träffade jag på en abortmotståndare i sovkupeen. Jag ljög att jag var gravid och på väg att göra abort bara för att reta upp henne. Jag fick inte sova på hela natten. Hon försökte övertala mig ända till morgonen att avstå.

– Du kan väl adoptera bort barnet, föreslog hon.

– Aldrig! Bättre att barnet dör, än att jag lämnar bort det, svarade jag.

Ändrade ståndpunkt

Med tiden ändrade jag ståndpunkt totalt. Vad var det som fick mig att ändra inställning? Ändrade jag mig på grund av bättre argument? Var det någon som övertygade mig? Ja, det kan man säga, men det var inte någon människa. Och det kom överraskande. Jag blev kristen som 23-åring. Något hände under den första veckan jag var kristen. Det kom så naturligt, utan konfrontation, utan fördömelse, bara så självklart. Jag såg något med Jesu ögon. Detta något var barnen innan de var födda. Det första jag såg var att inget barn var oönskat, i alla fall inte av Jesus. I hans hjärta fanns en grundinställning. Ett kärlekens välkomnade. Inte alltid tyckte han om det sätt som barnet kom till på, omständigheterna skulle ha kunnat vara bättre, men grundvälkommandet fanns där alltid. Det spelade ingen roll om det var i ett stabilt parförhållande, eller en tillfällig förbindelse, i en kärleksfull relation, eller i en ensam och sargad prostituerads kropp.

Gud är med

Gud var med i skapelseakten. Ps 139: 13, 15 beskriver detta med orden: *"Du har skapat mina njurar du sammanvävde mig i moderslivet. Benen i min kropp var ej osynliga för dig, när jag formades i det fördolda, när jag bildades i jordens djup".* Gud är närvarande i skapelseprocessen, hans närvaro finns med i alla utvecklingsstadier.

Missfall

Det är därför viktigt att varje graviditet läggs i Guds hand. Jag kan dra paralleller till när jag förlorade mitt första barn i ett sent missfall. Jag kände trots allt en trygghet. Jag visste inte direkt om det var någon missbildning hos fostret, men jag hade överlämnat det till Gud från början, och nu forsatte det att ligga i hans hand. Jag gav barnet namnet David.

Gud ser barnet hela tiden. Innan ens modern vet att hon väntar barn så har Gud sett barnet. I Ps 139:16 står det: *Dina ögon såg mig när jag ännu var ett outvecklat foster.*

Att vara sedd, att få bekräftelse, att vara älskad och välkommen, att betyda något i någon annans ögon det är människans djupaste behov. Gud mötte det behovet när vi ännu inte ens såg ut som en människa. I ett utvecklat stadium såg Gud oss och vi blev till i den bemärkelsen att Gud kallade oss till sig. Redan innan vi var födda började han planera och drömma och lägga gåvor inom oss. Som en stolt far presenterade han sin plan för hela himlahären.

Exemplet Jeremia

Ett exempel är Jeremia: Det här är Jeremia: Han kommer att bli en profet för folken. *"Innan jag formade dig i moderlivet utvalde jag dig, och innan du kom fram ur modersskötet helgade jag dig. Jag satte dig till en profet för folken."* (Jer 1:5). Hallå änglaskaror, det här är Jesaja, mamma och pappa har ännu inte gett honom något namn. *"Hör på mig, ni kustländer, lyssna, ni folk, som bor i fjärran. HERREN kallade mig när jag ännu var i moderlivet, han nämnde mitt namn medan jag låg i min mors sköte."* (Jes 49:1). Paulus uttrycker samma sak med orden: *"Men han som utvalde mig redan i moderlivet och som kallade mig genom sin nåd,"* (Gal 1:15). Alltså var vi människor långt innan vi såg ut som människor. Vi var sedda av Gud innan vi var sedda av människor. Och enligt Ps 139 så var alla våra dagar uppskrivna i livets bok redan innan någon av dem hade kommit. Det står i Luk. 1:41, 44 att Johannes skulle bli uppfylld av Anden redan i moderlivet. Det betyder att barnet är känsligt och påverkas av Guds närvaro. Elisabeth säger: Se, när ljudet av din hälsning nådde mina öron spratt barnet till i mig av glädje. Det fanns en plan för Johannes, han skulle bereda vägen för Messias, Jesus, och det barnet fanns ju redan i tillblivelse under Marias hjärta.

Barnmorskorna i Egypten

Jag beundrar de barnmorskor som trotsade Farao, deras namn finns nedtecknade i 2 Mosebok 1:15-21. De var beordrade att döda alla nyfödda pojkar, men vägrade. Gud välsignade deras hus. Sveriges lag säger att kvinnor har rätt till att göra abort. Att något är lagligt betyder inte att något för den delen skulle vara rätt. Det finns många lagar i andra länder som vi ryggar inför och är tacksamma att de inte tillämpas i Sverige. Det finns en himmelsk lag som är nedtecknad i varje människas hjärta och det är Guds lag. Den bara finns där och samvetet inom oss är Guds redskap som hjälper människor att veta Guds vilja. Jag hade ett känsligt samvete som barn, men i och med att jag gick emot det så många gånger så blev det mer och mer härdat, eller kanske man skall säga förhärdat. Min uppfattning om att abort är fel är inte baserat på budordet: Du skall inte dräpa, utan mera på orden: Du är så älskad och så dyrbar i mina ögon!

Skuld och minneslund

Men om vi säger att abort är fel så kommer vi att fördöma många kvinnor. Om vi kremerar fostren och sprider askan i en minneslund så är det ju som att säga att ett barn har dött. Ett foster är väl ingenting att minnas, men ett barn, där fanns ju drömmar, gåvor, livsglädje, kanske barnbarn. Skulden lämnas aldrig ensam, den har en följeslagare som heter förlåtelse. Det till och med står att där synden överflödar, överflödar nåden. I nåden finns också helande för smärta, psykiska problem som kan ha blivit en konsekvens av ingreppet.

Ingen bullmamma

Någon bullmamma har jag aldrig varit, och min längtan har heller inte först och främst varit att föda många barn. Men ändå har jag fått bli barnens försvarare. De barn som ingen egen röst har, krigsbarnen, de övergivna på gatorna, de sexuellt utnyttjade, de oönskade av oönskade (av människor). Så blev min egen dotter gravid. Det var inte alls planerat. Det var en tillfällig relation. Så lätt det hade varit för henne att smita, att slippa ta konsekvensen. Hon stod mitt i livet, karriären och utbildningen. I hennes liv, just då, fanns det inte plats för något barn.

Det var hennes val, jag visste att om jag pressade henne skulle det inte göra någon skillnad. Jag visste från mitt eget liv att hotfulla argument inte hade någon effekt. Hon måste följa sitt eget hjärta. Inom henne spirade

ett litet liv. Hon visste inte då att det var en liten pojke, med runt ansikte, lite trulig blick, livlig, konstnärlig och full av liv. Skulle jag som var en ”moder” för tusentals barn i världen förlora mitt eget barnbarn? Jag och min man köpte ett tvåfamiljshus, jag erbjöd mig att adoptera barnet. Allt för att han/hon skulle få leva.

Men min dotter hade bestämt sig i sitt inre. Hon ville behålla barnet. Det såg besvärligt ut, ekonomiskt och relationsmässigt. Men jag visste att allt skulle samverka till det bästa och att varken min dotter eller pappan till barnet aldrig skulle ångra sitt beslut.

Livsbejakare

Många skulle nog säga att jag är en abortmotståndare, men jag ser mig mera som en livsbejakare, en som tycker att livet är underbart oavsett hur det gick till i starten.

Jag minns den glädje jag kände då jag mötte en ung kille i norra Indien. Han var evangelist och min chaufför. Vi talade om olika saker. Det visade sig att han var ett av de första barnen som kom till det första barnhemmet jag såg till att bli byggt i Indien. Man hade hittat honom på gatan med en instucken lapp under sin smutsiga

T-shirt med texten: ”Tag hand om mig”. Det finns säkert plats för ett barn till vid bordet. Finns det inte plats vid ditt bord så finns det säkert plats vid någon annans bord.